ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ «ЗНАЧНОГО ПРАВОЧИНУ»

· Ст. 21 Закону України «Про товариства з обмеженою відповідальністю та товариства з додатковою відповідальністю» передбачений порядок відчуження частки у статутному капіталі товариства іншим учасникам товариства або третім особам.

· ч. 2 ст. 4 Закону України «Про заставу» предметом застави можуть бути майно та майнові права. При цьому предмет застави обов'язково має відповідати таким вимогам (критеріям):

– бути обігоздатним, тобто таким, що може бути відчужений;

– на нього може бути звернено стягнення;

--корпоративні права не повинні входити до переліку об’єктів, які не можуть бути предметом застави.

·Чинне законодавство ст. 167 ГК України та п. 14.1.90 Податкового кодексу України визначають що корпоративні права у сукупності включають в себе блок майнових прав (отримання дивідендів та майна товариства у разі його ліквідації) та немайнових прав (участь в управлінні товариством, отримання інформації про нього).

· Поняття "частка у статутному капіталі" означає розмір участі учасника господарського товариства у статутному капіталі цього товариства, вираженого у відсотках та грошовому еквіваленті. Саме співвідношення розміру частки до статутного капіталу господарського товариства і визначає обсяг корпоративних прав відповідного учасника.

·При укладанні значних правочинів законом передбачено таке поняття, як «чисті активи».

· Знайти таке визначення можна в Положенні (Стандарт) бухгалтерського обліку 19 «Об'єднання підприємств» від 02.08.1999р. Так, згідно з п. 4 цього стандарту чисті активи підприємства – це його активи за вирахуванням зобов'язань. А дані слід брати з фінансової звітності: це підсумок першого розділу пасиву балансу станом на кінець попереднього кварталу.

Значні правочини - за якими вартість майна, робіт або послуг, що є предметом договору, перевищує 50 % вартості чистих активів товариства станом на кінець попереднього кварталу. Такі правочини можуть укладатися виключно за згодою загальних зборів учасників (ч. 2 ст. 44);

· Інші правочини, які є значними для товариства залежно від їх суми або інших критеріїв. Для цього виду правочинів правила їх віднесення до значних, а також правила отримання згоди на їх укладання встановлюються статутом товариства (ч. 1 ст. 44).

· Порядок проведення загальних зборів ТОВ установлено ст. 29–37 Закону.

· У ч. 4 ст. 44 Закону регламентовано: якщо замість декількох правочинів товариство могло вчинити один значний правочин, то кожен із цих правочинів вважається значним.

· Директору доведеться узгоджувати з загальними зборами учасників кожний договір, винятків у ст. 44 Закону немає.

· Якщо ТОВ було створене одним учасником, він же є його директором він повинен в цьому випадку оформляти власну згоду на укладання значних правочинів ст. 37 Закону.

- Закон передбачає такі нововведення щодо проведення зборів:
- проведення зборів у режимі відеоконференції (ч. 3 ст. 33);
- прийняття рішення шляхом проведення заочного голосування (ст.35);
- прийняття рішення за результатами проведення опитування (ст. 36).

· ст. 46 Закону Схвалення значного правочину та правочину із заінтересованістю.

· Наслідки - якщо на укладання такого правочину не отримано згоду загальних зборів учасників: такий правочин може бути визнаний недійсним на підставі ст. 203 і 215 ЦК як такий, що не відповідає вимогам законодавства. Щоб цього не відбулося, необхідно отримати подальше схвалення правочину (на загальний зборах учасників ТОВ).

· Згідно з ч. 3 ст. 46 Закону при схваленні значного правочину застосовується правило абзацу Другого ч. 3 ст. 92 ЦК, якщо укладаючи договір із ТОВ або ТДВ, не знали, що для цього ТОВ договір є значним, і не могли знати, то такий договір буде вважатися дійсним.

·